

men det er da ikke Repræsentanterne her paa Rigsdagen, man skal se paa; og det ærede Medlem Hr. Lebeck ved lige saa godt som jeg, at i det Øjeblik, man ser paa Stemmetallene indenfor Venstre, ligger Forholdet anderledes. Og i det Øjeblik vi ser bort fra de socialdemokratiske Stemmer og de Stemmer, som Arbejderforeningen fik, og kun ser paa de Stemmer, som det konservative Folkeparti og Venstre fik ved Valgene i Sønderjylland den 21. September, er Forholdet dette, at der er lige mange Stemmer til hver Side, saa det er ganske uberettiget at fremsætte den Paastand, at just de Repræsentanter, der kom ind i Folketinget, viser, at H. P. Hanssen havde en saa overvældende Tilslutning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lebeck har Ordet for en kort Bemærkning.

Lebeck: Jeg maa alligevel fastholde, at den Opfattelse, jeg har gjort gældende, er rigtig. Naar man medtager de Stemmer, der er afgivet for Socialdemokratiet og sønderjydske Arbejderforening og saa i øvrigt betænker, at mange har fulgt Parolen og stemt for den Mand, der var opstillet i Kredsen, maa man alligevel komme til det Slutresultat, at ved Folketingsvalget er H. P. Hanssens Grænsepolitik godkendt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Hvis det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Lebeck paa-
staar, at der er mange, der har stemt paa Opstillingskredsens Kandidat, maa man have Lov til at forudsætte ogsaa det omvendte, at der, hvor der var opstillet Tilhængere af H. P. Hanssens Grænsepolitik, har ogsaa Modstandere stemt paa Opstillingskredsens Kandidat, saa deraf kan selvfølgelig ikke sluttes det fjerneste.

A. C. Meyer: Der er almindelig Sympati i denne Sal for dem, der ikke har forlangt Ordet, der er 63 Talere tilbage, men vi skal jo igennem det, og jeg finder ingen Anledning til at opgive at tale, paa den anden Side heller ikke til at imødekomme de Røster, der har anmodet mig

om at tale en Time. Jeg ved overhovedet ikke, hvorfor Folk er saa begærlige efter at faa mere Veltalenhed, naar det dog drejer sig om at blive hurtigt færdig. Jeg tænker kun, jeg skal disponere over en halv Time, saa jeg kan ikke glæde de ærede Medlemmer, der af Hensyn til deres Plads paa Talerlisten ønsker, at jeg skal tale længere.

Der er under Debatten her fremkommet en hel Del Udtalelser, navnlig fra konservativ Side, om Socialdemokratiets Stilling til det sønderjydske Spørgsmaal. Venstre har vel holdt sig noget mere tilbage, men fra konservativ Side synes det vedblivende, som om man — det fremgaar da ogsaa af de sidst veklede Bemærkninger — vil give det Udseende af, at den egentlige Sympati for det genvundne Land og den egentlige Fædrelandsfølelse findes hos de Konservative. Jeg vilde meget nødig, at denne Opfattelse skulde grundfestes; for jeg tror, vi har alle lige megen Ret til at begære Agtelse for vort Partis Sympati for det Land, der er genvundet. Jeg vil ikke vende den Kritik, som man mere eller mindre tilsløret retter mod Socialdemokraterne, om som en Anklage eller en Kritik overfor de Konservative; ellers vilde der jo være al mulig Grund til at repetere Intriger, der blev spundet før Afstemningen i de to sønderjydske Omraader og efter den Tid. Men det er bedre slet og ret at holde sig til, at hvor der har været Tale om rent imperialistiske Forsøg, hvor Dansk skulde udbrede sig ud over, hvad Dansk er — saa vidt Grænsen overhovedet kan drages i Grænseegne — maatte man møde disse Forsøg og den Politik med Modvillie, med Protest. Thi en imperialistisk Politik er folkefjendsk og farlig. Der er, naar man taler om det Land, der er genvundet, Følelser, som sættes i Bevægelse hos adskillige. Talen om Fædrelandet bringes jo stærkt i Førgrunden, og man anfører maaske fra modsat Side undertiden lidt vel outreret dette, at Fædrelandet er kun der, hvor der er godt at være. Jeg godkender ikke denne Opfattelse af Fædrelandsbegrebet, men jeg vil sige, at for mig er Fædrelandet i hvert Fald ikke der, hvor der er slet at være. Fædrelandet maa være saadan, at der er Mulighed for at tilvejebringe de bedste Vilkaar, det vil med andre Ord sige, at det nationale Spørgs-